

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πλουσιώταται εις εὐρήματα ἀπέβησαν αἱ ἐν Ἑρμιόνη διεξαχθεῖσαι ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαί, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Φιλαδέλφεως.

Ἀνεκαλύφθησαν πλῆθος νέων θαυμασίων εὐρημάτων, ἀγγεῖα, σκύφοι, λήκυθοι, κύλικες μετὰ γραπτῶν παραστάσεων. Ἐπίσης πολλὰ ὠραῖα πλαγγόνες, ἐξ ὧν μία διπλάσια τοῦ φυσικοῦ μεγέθους καὶ μοναδικῆς διατηρήσεως, καὶ κάτοπτρα γαλκᾶ. Ἰδιαιτέρως ἐν ἐκ τούτων μετὰ ἀναγλύπτου Ἀφροδίτης ἐξόχου τέχνης εἶνε ἀληθὲς ἀριστοτέχνημα, ὅμοιον πρὸς τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, δικσήμεου δὲ τεχνίτου.

*

Ἐν Ἀργοσολίῳ ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Εὐάγγελιδου, ἀπεκαλύφθησαν πολλοὶ τάφοι τῆς Προμυκηναϊκῆς περιόδου. Τὰ κτερίσματα τῶν τάφων ἀνήκουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν Προμυκηναϊκὴν περίοδον καὶ εἶνε σπουδαϊστάτης ἀρχαιολογικῆς σημασίας, μέλλοντα νὰ καθορίσουν καὶ διαφωτίσουν εὐρύτερον τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀρχαιοτάτων κατοίκων τῆς Κεφαλληνίας.

*

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν «Ἀρχαιολογικὴν Ἐπιθεώρησιν» τῶν Παρίσιων (Revue Archeologique) τεῦχος τελευταῖον, κρίσιν τοῦ κ. Σαλομὸν Ρενὰκ περὶ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος βιβλίου τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου «Θεσσαλικά Μνημεῖα» τεῦχος Α'.

Ὁ κ. Ρενὰκ ἐπαινῶν τὴν ἀξιολογωτάτην ἐργασίαν τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου, τὸν ὁποῖον ὀνομαζεῖ δημιουργὸν καὶ πλουτιστὴν τοῦ Ἀθανασακείου Μουσείου Βόλου, κατηγορεῖ καὶ αὐτὸν (ἀδίκως βεβαίως) καὶ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν (δικαίως νομίζομεν), διότι ἐπὶ τρία σχεδὸν ἔτη ἀφίνει ἀδημοσίευτα τὰ θαυμάσια ἐκεῖνα μνημεῖα τῶν Παγασῶν, τὰ ὁποῖα μὲ τόσον πόθον ἀναμένει ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ καλλιτεχνία.

Ἐπίσης ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς Φέλλου ἐν τῇ «Ἀμερικανικῇ Ἐφημερίδι τῆς Ἀρχαιολογίας» (American Journal of Archaeology) διὰ μακρῶν ἐξαιρῶν τὴν σημασίαν τῶν ζωγραφῶν Παγασῶν ἐκφράζεται εἰρωνικῶς διὰ τὴν ἐλληνικὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν, διότι ἀφίνει ἀδημοσίευτα τοιαῦτα ἔργα σκεπτομένη ἴσως νὰ τὰ ἐκδώσῃ ὅταν πλέον δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἔχνος χρωμάτων ἐπὶ τῶν στηλῶν.

Νομίζομεν ὅτι εἶνε ἀρκετὰ ταῦτα ἵνα πείσωσι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν διὰ τοῦ εὐρόντος τὰ ἔργα ταῦτα ἐκδοσιν, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ὁλικῶς ἔχει νὰ κερδίσῃ δεκάδας χιλιάδων φρ.

*

Ἀπὸ τοῦ λήξαντος μηνὸς ἐπανελήφθησαν αἱ ἐν Περγάμῳ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Ἀρχ. σχολῆς ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαί, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δαίρ-πφελδ. Ἠρξισάν παραπλεύρως τοῦ Γυμνασίου τῶν Νέων, ἐπὶ τοῦ ναοῦ τῆς Δήμητρας, ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου Γιγμὰ ταπέ.

*

Ἐπανελήφθησαν αἱ ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνασκαφαί, αἱ ἐκτελούμεναι δαπάναις τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου κ. Μπρύνερ. Καὶ πέρυσιν ὁ ἴδιος εἶχε ἀνασκήψῃ, ἀνευρών τὸ ἀρχαῖον ἔδαφος.

— Αἱ ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀνασκαφαί ἐξακολουθοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Καββαδία. Μεταξὺ ἄλλων εὐρημάτων εἶνε καὶ τάφοι θολωτοί, ὡς καὶ σκελετοὶ προϊστορικῆς ἐποχῆς.

— Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία προσεκήρυξε διὰ τὴν 5 Ὀκτωβρίου διαγωνισμόν διὰ δύο θέσεις ἐπιμελητῶν τῶν Ἀρχαιοτήτων.

*

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἀπεφάσισε νὰ περιφράξῃ τὴν Κερατταλίαν πηγὴν, διότι αὕτη χρησιμεύει ὡς πλυντήριον τῶν χωρικῶν καὶ τόπος ποτίσματος τῶν ζώων! Οἱ χωρικοὶ ἀντέστησαν, καίτοι ἡ ἑταιρεία ἀνέλαβε νὰ διοχετεύσῃ ὀλίγον κατωτέρω τὸ ὕδωρ καὶ νὰ κατασκευάσῃ δεξαμενὴν καὶ πλυντήριον.

Ἐπίσης ἡ Ἑταιρεία ἀνέλαβε τὴν δαπάνην τῆς ἐπισκευῆς τοῦ Μουσείου τῶν Δελφῶν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐπιμελεῖς τοῦ κ. Κ. Ἀρβαντινοῦ ἐξεδόθη τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Παν. Ἀρβαντινοῦ τὸ «Ἡπειρωτικὸν γλωσσάριον», οὗ τὴν δημοσίευσιν συνέστησεν ἡ ἀγωνόδικος ἐπιτροπὴ τῆς Γλωσσικῆς Ἑταιρίας. Ὁ αἰμυνηστος Ἀρβαντινὸς ἡσχολήθη εἰς τὴν συγγραφὴν μελέτης περὶ Ἡπείρου, ἀφῆσας πολύτιμον ὕλικόν ἀνεκδοτον. Ἐν μέρει τῆς Περιγραφῆς τῆς Ἡπείρου εἶνε τὸ Γλωσσάριον. Περιέλαβε τὰς γνωστὰς Ἡπειρωτικὰς λέξεις, ὅσαι δὲν εἶνε ἀλλαχοῦ ἐν χρήσει, συλλεγείσας ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἡπειρωτικοῦ λαοῦ. Ἡ ἐργασία αὕτη εἶνε ἀριστον βοθητικὸν διὰ τὸν μέλλοντα νὰ συγγράψῃ πλήρες λεξικὸν τῆς Νεοελληνικῆς. Τὸ ἔργον συνετάχθη τῷ 1851, ἀλλ' ὁ υἱὸς ἐκδότης προσέβη εἰς ἀνακάθαρσιν τῆς συλλογῆς, ὁδεύσας τὰς ξενικὰς λέξεις καὶ συμπληρώσας διὰ προσθηκῶν τινων. Οὕτω ἀπληρίστη ὡς οἶον τελειότερον τὸ ὕλικόν τῆς Ἡπειρωτικῆς διαλέκτου, περιλαμβάνον 3,000 λέξεις.

*

Λίαν ἐνδιαφέρουσιν μελέτην ἐξέδωκεν ὁ κ. Β. Τσαγγάρης, συγγραφεὶς ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως κ. Χρ. Τραπεζούντιου, τὴν «Δίκην τοῦ Ἰησοῦ». Τὸ θέμα ἔχουσι πραγματευθῆ ἄλλαχοῦ ποικιλοτρόπως καὶ θεολόγοι καὶ νομικοὶ καὶ ἱστορικοὶ καὶ φιλόσοφοι, ἀλλ' ἡ ἐργασία τοῦ κ. Τραπεζούντιου εἶνε θετική, ἐπιστημονική. Κυρίως ἐθεασίθη εἰς μίαν ὀλιγοσέλιδον σπουδαιότατην ἀλλὰ δυσέρετον μονογραφίαν τοῦ Γάλλου εἰσαγγελέως Dupin. Μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἱστορικὴν ἀφῆγησιν περὶ τῆς κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἰησοῦ πολιτικῆς, θρησκευτικῆς, νομοθετικῆς καὶ ἡθικῆς καταστάσεως, ἐνδιατρίβει εἰς τὰ τῆς νομοθεσίας τῶν Ἑβραίων καὶ παρεμβάλλει τὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ σύλληψις, ἡ δίκη τοῦ Ἰησοῦ ἀποτελοῦν ἰδιαιτέρον κεφάλαιον. Τὸ ἔργον πολυτελῶς ἐξεδόθη, κοσμούμενον ὑπὸ πολλῶν λίαν ἐπιτυχῶν εἰκόνων, σχετικῶν πρὸς τὸ θέμα.

*

Φ. δὲ Σιμῶνε Μποῦβερ. Σταλαγματιᾶς καὶ φύλλα. Ὁ ἐνθουσιώδης Ἰταλὸς φιλέλλην καὶ λάτρης τῆς δημοτικῆς γλώσσης κ. Μποῦβερ ἐξέδωκεν ἐν τευχιδίῳ ποιήματά του ἐλληνιστί, τὰ ὁποῖα διακρίνει εὐλικρινὲς αἶσθημα καὶ ἀρμονία. Γλωσσικῶς, δὲν δύναται τις νὰ διακρίνῃ ἂν ἐγράφησαν ἀπὸ ξένον. Τῶν ποιημάτων προτάσσεται πρόλογος τοῦ κ. Στ. Μαρτζώκη.

*

Ὁ «Μελλοντισμὸς» τοῦ φίλου μας κ. Marinetti, νέον ἡρίθησε ὁπαδὸν ἡ μάλλον ὄμμα. Ὁ Ἰταλὸς ποιητὴς κ. Paolo Buzzi ἐξέδωκε ποιητικὴν συλλογὴν ἐκ 250 σελίδων ὑπὸ τὸν τίτλον «A e g o p l a n i». Εἶνε γνωστὰ αἱ ἀεροπλανικαὶ καὶ αὐτοκινητικαὶ θεωρίαι τῆς νέας τολμηρᾶς σχολῆς τοῦ περιέργου ὅσον καὶ ρηξικελεύθου Μαρινέττη. Ἐὰν θελήσωμεν νὰ καλαμπουρήσωμεν, ἡ συλλογὴ τοῦ κ. Μποῦζι, ὁ ὁποῖος τὴν ὀνομαζεῖ «canti alati», ἔχει τόσον ἄλατι, ὥστε νὰ διψᾷ κανεὶς ἀπὸ ὀλίγον λυρισμόν, τὸν ὁποῖον τόσον σκληρῶς προέγραψε ὁ Μελλοντισμός.

*